

Šurkovcem se pjesma čuje, to je mjesto gdje se Boga štuje!

Zagreb, Split, Dubrovnik, Trogir, Velika Gorica, Sisak, Mostar, Čapljina, Međugorje, Kiseljak i Žepče samo su neka od mnogo brojnih izgovorenih imena gradova iz Bosne i Hercegovine i Hrvatske, koja možete čuti ako se nađete subotom u župi Šurkovac, mještašcu koje pripada općini Prijedor u dijelu BiH koji se zove Republika Srpska.

Piše: Karolina Barešić

Odavanje časti Bogu, duhovna obnova, ponekad molba za ozdravljenje, neka druga nakana ili zahvala za dobitene milosti, svrhe su hodočašća, a svetište je područje uglavnom vezano s nekim čudom, relikvijom ili tradicijom posjećivanja vjernika. Ono što je simbol nekog svetišta uglavnom je čudo koje se dogodilo u njemu, a kad je riječ o Šurkovcu, mnogi kažu da su baš tu doživjeli „svoje čudo“. Ako vas zanima kakve je vrste ili oblika to što su doživjeli ili osjetili, možete saznati čim dođete ispred lijepo crkve do koje vodi šumom zarašla cesta. Naime, na malom stoliću ispred crkvenih vrata nalazi se *Knjiga dojmove*. Tu su mnogi upisali svoje zahvale i molitve te prenijeli dio osobnog iskustva prigodom

dolaska u ovo mjesto molitve. Da su doživjeli nešto „posebno“ na svetoj misi koju predvodi župnik **fra Ivo Pavić**, posvjedočit će vam i brojni vjernici iz Njemačke i Austrije, a redakcija *Tjednika* krenula je putom Banjolučke biskupije i saznaala povijesne informacije o župi Šurkovac, njezinu župniku i onima koje je put slučajno ili s namjerom doveo tu.

Povijest rimokatoličke župe Šurkovac

Zanimljivo je kako je ovo mještašce postalo popularno, a zapravo nema niti jedne „odlike“ modernosti. Zabačeno u šumi kojom prolazi uska cesta i gdje nema kafića, trgovina, restorana ili štandova na kojima bi se prodavali suveniri, privuklo je mnoštvo ljudi koji kažu da ovdje dolaze i vraćaju se jer „pronalaže i osjećaju mir“. Desetak autobusa nas je dočekalo ispred crkve, a sunčan dan poveo kroz kratku šetnju po ovoj župi.

No, krenimo redom.

U ovom kraju još u srednjem vijeku spominje se župa Vodičovo u kojoj su bile smještene crkve sv. Petra i sv. Križa, kasnije i sv. Katarine. Prema nekim podatcima iz 1672., postojale su tri župe: Vodičovo s 2 500 katolika, Dragotinja s 1 800 te župa Ljubija s 893 katolika. Vodili su ih franjevci, a krajem 17. stoljeća u vremenu Bečkog rata nestaju župe, i katolici su primorani prijeći u Prekosavlje.

Povratkom iseljenika dvadesetih godina 18. stoljeća oživljava župa Vodičovo, a četrdesetih

godina župa broji 460 vjernika s teritorijem Dragotinje i Ljubije. Tada postoje crkve: drvena sv. Jeronima u Dobrljinu, sv. Lucije u G. Vodičevu, župna crkva sv. Katarine u Ravnicama i drvena kapelica sv. Marka Evanđelista. Kasnije se počinju voditi maticke krštenih, a za vrijeme posljednjega austrijsko-turskoga tzv. Dubičkog rata (1788. - 1791.), pred progona katolici bježe u austrijske zemlje, te župa Vodičovo prestaje postojati. Preostali katolici povukli su se u zabitniji Volar, pa je tamo preneseno i njezino sjedište.

Od 1800. župni stan je premješten u Šurkovac, a poslije biva preseljen na Kosu. Župa Šurkovac – Volar 1813. imala je 802 katolika, a početkom osamdesetih godina 19. stoljeća podignuta je crkva, i župnik je izgradio školu u kojoj je sam podučavao učenike.

Da se gradi nova crkva nedaleko od postojeće, ali

Živost i motiviranost koju je donio fra Ivo Pavić, „ozdravila“ je ovo mjesto.

Moglo bi se zaključiti kako godine 2009. župa doživjava svoj procvat, no podatci iz 2011. govore da je to bio samo početak velikog djela čiji glas se pročuo u mnoge krajeve svijeta.

Te godine župu je posjetilo više od 80 000 hodočasnika, a godinu ranije njih oko 40 000.

na pristupačnjem mjestu, odlučeno je tridesetih godina 20. stoljeća. U tu je svrhu kupljena kuća za župnika i pored nje izgrađena kapelica.

U vremenu od 1936. do 1942. izgrađena je nova crkva dimenzija 30 x 14 m s dva tornja, koja je ubrzo izgorjela, a 1946. državne vlasti prisvajaju maticice vođene do tada.

Sadašnja župna kuća izgrađena je 1962., a deset godina poslije u Kalajevu je izgrađena područna crkva veličine 10 x 5 m. Tada je u župi živjelo oko 1 550 katolika.

Pred početak rata 1991./92. crkva je renovirana i postavljena su tri vitraja na temu Srca Isusova prema nacrtu **Ivane Ulman - Ćurilović**. Župlani su u ratu većinom izbjegli ili su bili protjerani, a crkva i župna kuća su potpuno opljačkane.

Krajem rata 1995. u Šurkovcu je bilo oko 190 katolika. Nedugo nakon toga osposobljena je i župna kuća, a te je 1998. - 99. u dvorištu izgrađena i dvorana za liturgijska slavlja.

Svetlost je obasjala ovo mještjašce

Nakon ratnih nedaća koje su zadesile ovaj kraj, kako nam kažu župlani, dolaskom sadašnjeg župnika konačno je svjetlost obasjala ovo mještjašce. Živost i motiviranost koju je donio fra Ivo Pavić „ozdravila“ je ovaj kraj i donijela nadu da uz Božju pomoć dolja bolja vremena za malog čovjeka koji se „bori za svoj status u Bosni i Hercegovini“.

Fra Ivo je rođen 1965. u Hrvatskoj Tišini kraj Bosanskog Šamca gdje je pohađao srednju školu. Iako ranije nije razmišljao o duhovnom zvanju, u 24. godini osjetio je Božji poziv te se odmah javio u Franjevačku provinciju Bosnu Srebrenu.

Za vrijeme rata tri godine bio je u progonstvu u

Desetci autobusa svakog tjedna dolaze u ovo mjesto molitve.

Samoboru i Austriji. Tada je 1995. položio vječne redovničke zavjete. **Kardinal Vinko Puljić** 1996. zaredio ga je za đakona, a godinu poslije zaređen je za svećenika. Na Institutu za duhovnost Papinskoga sveučilišta Gregoriana u Rimu 2007. magistrirao je na temu *Ozdravljenje po molitvi*, i tako proslavio deset godina svećeništva.

Bio je župni vikar u Rumbocima, Uskoplju, Tuzli i Tolisi, gdje je osnovao molitvenu zajednicu *Dva srca* koja je sudjelovala u organizaciji tjednih, a kasnije mjesечnih molitvenih susreta na kojima je od 2003. nazočilo na tisuće vjernika iz cijelog svijeta.

Nakon četiri godine boravka u Rimu na studiju fra Ivo je 10. srpnja 2009. imenovan župnikom, a 20. kolovoza i službeno preuzima župu Šurkovac. Pri dolasku ovaj svećenik dao je do kraja srušiti staru crkvu koju su srpske vojne postrojbe 3. ožujka 1993. minirale, i koja je kao ruševina bila zarasla u korov. Ispostavilo se kako je prva reakcija o stanju u ovoj župi bila i pre-

kretnicom za najveću akciju koja je „oživjela“ ovo malo mjesto.

Duhovna i materijalna obnova župe

Djelatnici građevinskog poduzeća **Šandrk** iz Zaprešića izvodili su radove, a u temelje crkve ugrađen je kamen koji je 22. lipnja 2003. blagoslovio blaženi papa **Ivan Pavao II.**, pri-godom svojega pastirskog pohoda Banjoj Luci i Petrićevcu.

Biskup banjolučki **Franjo Komarica** 15. listopada 2009. predslavio je svetu misu te blagoslovio temelje za novu crkvu Presvetoga Srca Isusova u Šurkovcu.

Glavni inicijator ideje o gradnji nove crkve bio je župnik koji je svojim trudom i zalaganjem u kratko vrijeme u Šurkovčanima probudio želju za oživljavanjem svojega zavičaja, a time i svoje vjere. Molitvom, slušanjem Božje riječi, susretima i razmjenom životnih iskustava, fra Ivo je privukao mlade, ali i stare da aktivno sudjeluju u duhovnoj i materijalnoj obnovi ove župe.

Graditi u zajedništvu

Na proslavu Srca Isusova, patrona župe Šurkovac, 13. lipnja 2010. sveta misa se prvi put slavila u novoj, još uvijek nedovršenoj crkvi. Tada je postavljen i kip Srca Isusova s desne strane oltara u svetištu.

Uz novčanu pomoć brojnih hodočasnika iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Europe koji dolaze fra Ivi u Šurkovac, zatim zahvaljujući Hrvatima, Nijemcima i Talijanima kojima on drži duhovne obnove u BiH i u inozemstvu, kao i kvalitetnom radu građevinske tvrtke **Šandrk** iz

Hrvatske, za dvije godine na mjestu stare „izrasla“ je nova crkva.

Općina je popravila cestu, obnovila i povećala rasvjetu te očistila kanale uz cestu. Preko puta crkve za hodočasnike je otvorena i privatna gostonica. Sve je to primjerom zajedništva koje je nastajalo među ljudima koji bi posjetili ovu župu, te odlučili sudjelovati u gradnji nečega što će biti zajednički dom onima koji traže put ka Gospodinu. To zajedništvo vratilo je vjeru u mnoge domove, ozdravilo mnoga srca i vratilo osmijeh na mnoga lica, što je još jedan znak Božjeg djelovanja posredstvom svećenika i vjernika.

Statistike župe Šurkovac

Dolaskom fra Ive počinju se mijenjati i statistički podaci u ovoj župi. Tako stoji zapisano iz 2009., prigodom blagoslova kuća, kako se u Šurkovcu nalaze 44 naseljene kuće s 84 župljanićima. Te godine sveukupan broj vjernika u župi Šurkovac i Kalajevu bio je 186. Hodočasnika je bilo oko 5 000 i oni su svojim prilozima najviše potpomogli gradnju crkve.

Moglo bi se zaključiti kako 2009. župa doživljava svoj procvat, no podatci iz 2011. govore da je to bio samo početak velikog djela čiji glas se pročuo u mnoge krajeve svijeta. Te godine župu je posjetilo više od 80 000 hodočasnika, a godinu ranije njih oko 40 000.

Iako je tada u župi živjelo stotinjak vjernika, vladalo je drukčije ozračje nego prethodnih

Pjesma o Šurkovcu: Zapjevajmo složno svi

*Složno pjesmu zapjevajmo
Bogu Ocu hvalu dajmo.
Nek' se glasno Nebu vine
Do vječne nam Domovine.*

*Mlado staro i nejako
Zapjevajmo sada jako.
Vesele i pjesme svete
Da svi ljudi mir osjete.*

*Glasne žice naštimajmo
Svom Isusu zapjevajmo.
Neka jeći zemlja ova
Domovina Isusova.*

*Ljubav sreća i veselje
neka budu naše želje.
Danas sutra i navijeke
Neka prate sve vjernike.*

*Duše Sveti molimo te
I radosni čekamo te.
Da nam dođeš iz visina
I zagriješ srca svima.*

*Da se skupa svi nađemo
Glave svoje da prgnemo
U Šurkovcu sa fra Ivom
Zaplijeni Vjerom Živom.*

*Duhom Svetim napunjeni
Vjerom životom zapaljeni
Čvrsto rukam zagrljeni
I ljubavlju ispunjeni.*

*Srce Sveti Isusovo
Želi nama reći ovo.
Veselite se i pjevajte
I fra Ivu poslušajte.*

*Tako svima pokažite
Da Isusa svog volite.
Boga Oca a i Sina
Duha Svetog iz visina.*

*I Mariju Majku našu
Odvjetnicu dragu vašu.
Koja za vas Boga moli
I sviju vas ona voli.*

*Zivi bili i veseli
I opet se ovdje sreli.
Sa fra Ivom se molili
Bogu dragom dobri bili.*

Autorica: Andelka Brešić

koja je u službi nove evangelizacije imala za cilj povezati one župljane koji nisu više u Šurkovcu,

Isus je najveći liječnik

„Ne liječim ja, nego Isus“, ukratko odgovara fra Ivo na svako pitanje, čuđenje ili želju da se sazna što njega čini „posebnim“ svećenikom. Pitali smo i neke od naznačnih što je tako osobito u misi koju predvodi župnik Šurkovca, a Ana Marija iz Makarske nam je kazala: „Najveći dar za mene u ovoj svetoj misi je što sam osjetila unutarnji mir i spokoj koji mi je bio prijeko potreban. Više no ikad osjećala sam se prihvaćenom i voljenom, baš takva kakva jesam, da sam ljubljeno Božje dijete.“

Marko iz Viteza je naglasio kako je uživao u misnom slavlju, u pjesmama i ljudima oko njega, te istaknuo: „Kad se vratim u svoj grad, nastojat ću sačuvati pozitivnu energiju i snagu za svakodnevne životne izazove.“

Mjesto molitve i zajedništva

„Isus je taj koji liječi i čini čudesa kako bi ojačao vjeru u narodu“, rječi su fra Ive koji smatra da bez Njega naš narod i svaki drugi narod propada, nema budućnosti ni blagoslova.

„Isusa susrećemo u sakramentima Crkve. On je Osoba i želi se s nama osobno povezati. Potrebno je s njime živjeti 24 sata na dan. S njime plakati, radovati se, s njime trpjeti i nositi križ. Molimo se Djevici Mariji da nas nauči kako se zaljubiti u Isusa“, poruka je župnika Šurkovca, mjeseca u kojem radost molitve i zajedništva sklapaju najljepšu pjesmu Bogu.

godina. Naime, obnovljeno je i izgrađeno 10 novih kuća, organizirane su akcije za prikupljanje pomoći u vidu stipendija za djecu, peći za ogrjev, ali i drugih sredstava koja bi župljanim omogućila da se bave poljoprivredom.

U službi nove evangelizacije i u korak s novim medijima

U jesen 2009. počela je s radom web stranica župe Šurkovac (www.zupa-surkovac.com)